

ката. Много ученици и ученички бързаха да седнатъ по чиноветѣ. Но Минко още го нѣмаше. Този пжтъ той дойде последенъ, защото бѣше ходилъ да търси Мичка. Малко следъ него влѣзе и учителката. Мичка се дрѣпна по-навжтре, за да не я забележатъ и притаи дѣхъ... Тукъ тя остана, докато Минко изкара часоветѣ. Тукъ, незабелязано, тя започна да идва всѣки день. . .

Мичка нѣмаше братчета и сестричета. Когато майка ѝ се окоти, стопанитѣ избраха отъ всички котета само Мичка, като най-красива, а другитѣ хвърлиха. Три дни наредъ Мичкината майка ходи да ги търси, мяучейки жално. Кжде не ходи тя, кжде не търси. Накрай града излѣзе чакъ. Три дни нищо не хапна отъ скръбъ. Заедно съ нея гладува и Мичка. Защото презъ това време майка ѝ се връщаше за малко да я накърми, но нали не ядѣше нищо, отдѣляше съвсемъ малко млѣко. Пъкъ и то бѣше толкова безвкусно!

На четвъртия день Мичкината майка не излѣзе никжде. Тя разбра, че нѣма да намѣри рожбитѣ си и остана да живѣе и се теши само съ Мичка. Сжщия день тя за първи пжтъ яде.

Макаръ и много малка, Мичка успѣ да забележи, че отъ този день

майка ѝ стана още по-нѣжна къмъ нея. По цѣлъ день я чистѣше, мъркаше ѝ приспивно, докато заспи, лижеше я гальовно, когато се събудѣше и току я подканяше да суче, та да порастне по-скоро. И още едно забеляза Мичка: майка ѝ не се отдѣляше никакъ отъ нея. Не я оставаше дори и тогазъ, когато стопанитѣ я викаха да я нахранятъ. Страхъ я бѣше, да не би да ѝ взематъ и Мичка. Това принуди стопанката да носи храната въ килера, кждето тѣ лежеха. Стопанката бѣше добра и милостива жена. Тя разбираше мжката на котката, защото и тя бѣше майка, и тя имаше рожби. И докато другъ пжтъ хранѣше котката само следъ обѣда и вечерята, като ѝ сипваше остатъцитѣ, сега идваше по нѣколко пжти на день. Дори започна да ѝ донася въ една олющена чиния млѣко. Това продължи цѣли две седмици. Майката на Мичка се убеди, че стопанитѣ нѣматъ намѣрение да ѝ отнематъ последната радостъ и започна да излиза. Единъ день тя се забави. Мичка, която не бѣше свикнала да стои безъ майка си, се бѣше изплашила. Ето защо, тя се зарадва извинредно много, когато я видѣ да се връща.

Радостна бѣше и майка ѝ, защото бѣше успѣла да улови малко мишле.

(Следва)

Е. Кювлиевъ